

ПЕРЕВАГИ ТА НЕДОЛІКИ ЗАСТОСУВАННЯ ІНТЕРАКТИВНИХ МЕТОДІВ НАВЧАННЯ

Сидоренко І.А.

викладач

Національний технічний університет України «КПІ»

Сучасні вимоги до освітнього процесу зумовлюють нову якість взаємодії викладача зі студентом. Сьогодні поступово втрачає актуальність функція викладача як основного джерела інформації, він перетворюється на організатора, консультанта, керівника та експерта з самостійної роботи студентів. Усе це потребує пошуку таких засобів навчання, які б виконували у навчальному процесі інформативну та мотивуючу функцію. Такими засобами стають інтерактивні технології.

Метою застосування інтерактивних методів у процесі вивчення будь-якої дисципліни є створення комфортних умов навчання, виконання завдань з урахуванням міжпредметних зв'язків. На заняттях створюється можливість обговорення різноманітних проблем, аргументування власної точки зору, тобто відбувається взаємодія викладача і студента, яка орієнтує особистість на розвиток її творчих здібностей та комунікативних навичок.

Перевагами інтерактивного навчання є те, що при його застосуванні розширюються пізнавальні можливості студента; спостерігається високий рівень засвоєння пройденого матеріалу за умови адекватної мотивації; викладач легко контролює рівень засвоєння знань студентами. Також варто додати, що використання інтерактивних методів не лише сприяє розвитку в студентів таких психологічних якостей, як самостійність, ініціативність, творче мислення, підвищує рівень само-моніторингу та сприяє самооцінці, але також надає можливість викладачу розкрити свої організаторські здібності. Позитивною стороною є, також, партнерство між викладачем та самими студентами. Викладач взаємодіє зі студентом для досягнення спільної мети – здобуття нових знань та вмінь проявляти себе як особистість, і мірою успішності такої взаємодії є отримані знання та навички студента, а також набуті вміння викладача.

У впровадженні інтерактивних методів існує низка типових проблем, з якими стикається велика кількість викладачів. Головною проблемою визначають те, що студент часто немає власної думки, а якщо й має, то боїться висловлювати її відкрито, на всю аудиторію. Часто студенти не вміють слухати інших, об'єктивно оцінювати їх думку, рішення. Вони не готові у процесі обговорення змінювати свої погляди, іти на компроміс, їм важко бути мобільними, змінювати обстановку, методи роботи. Нерідко тут виникають труднощі й у малих групах: лідери намагаються «тягнути» групу, а більш слабкі студенти відразу стають пасивними і не хочуть проявляти себе.

Недоліком інтерактивних технологій й є незначна кількість годин, виділена на самостійне опрацювання навчального матеріалу у порівнянні з

традиційною системою, самостійне навчання потребує достатньо часу, а також психологічної підготовленості студента. Викладачу необхідно застосовувати індивідуальний підхід в оцінюванні знань, адже до оцінювання інтерактивного навчання не можливо застосувати традиційну схему. Він повинен оцінювати комплексно не тільки засвоєння нового матеріалу та набуття студентом нових вмінь та навичок, а й набуття вмінь наукового пошуку інформації, її систематизації, аналізу та синтезу, організаційні здібності тощо. Тут вимагається творчий підхід та новаторство педагога, які стають можливими лише за умови усвідомлення себе не тільки носієм певної інформації, а й вченим-дослідником, для якого важливим є вміння не просто давати відповіді на запитання, а й спонукати студентів до самостійного пошуку правильної відповіді.

Література:

1. Пометун О.І, Пироженко Л.К. Інтерактивні технології навчання: теорія, практика, досвід. / Пометун О.І., Пироженко Л.К. – К.: Наша думка, 2002. – С. 55-61.
2. Пометун О.І. Інтерактивні технології навчання: теорія, практика, досвід: метод. посіб./О. Пометун, А. Пархоменко. – К.: АПН, 2010. – С. 120-140.